

Klosterkirken søger gamle billeder

Menighedsråd forbereder jubilæum

HORSENS - Umiddelbart lyder det utroligt, men Horsens' ubetinget smukkeste kirke - Klosterkirken - var faktisk fra 1794 og 100 år frem lukket og i meget forfald.

I slutningen af 1880'erne blev bygningen sat gennemgribende i stand, og 21. januar 1894 blev den igen taget i brug som kirke.

Det er ved at være 100 år siden, og det vil Klostersognets menighedsråd ikke lade gå upåagtet hen.

100-året for genåbningen markeres med en fest-gudstjeneste søndag den 23. januar, hvor bl.a. biskop Herluf Eriksen kommer. Samtidig åbner en udstilling med bl.a. billeder fra istandsættelsen og fra tiden siden.

Arbejdsgruppen, som forbe-

reder jubilæet, efterlyser i den sammenhæng gamle billeder. Plus genstande, som i tidens løb er forsvundet fra kirken.

Grave under gulvet

I arbejdsgruppen sidder sognepræst Ricardt Riis, museumsinspektør Ole Schiørring, advokat Niels Pommerencke, Steen Olander og kirketjener Jan Braüner.

- Vi håber bl.a. at få fat i en serie gamle fotografier fra istandsættelsen, som i dag findes på Nationalmuseet, siger Jan Braüner. Der er eksempelvis billeder fra dengang, gulvet blev renoveret, hvor man kan se, hvordan der under kirken er masser af gamle gravkamre.

Kirken råder selv over en del fotografier, mens andre lånes på Horsens Museum. Men samtidig håber man altså på hjælp fra horsensianere, som har gamle billeder. På kirkens kontor er man parat til at modtage besked.

Tyvstjålet

- Samtidig har vi et ønske om, at nogle af de ting, som i

tidens løb er forsvundet fra kirken, måske kan dukke op igen, siger Jan Braüner.

Han nævner som eksempel de såkaldte »nådigheds-hoveder« på munkestolene i koret. Munkene skulle stå op under gudstjenesterne. Men som en lille hjælp var der på stolene små udbulninger, der kunne fungere som støtte for en stående person.

De var udformet som hoveder. Oprindelig var de på alle den snes stole, som findes i koret, men i dag er der kun tre tilbage. Formentlig er de resterende hoveder taget ned i forbindelse med restaureringen for 100 år siden.

Andre ting er decideret stjålet fra kirken. Det gælder bl.a. en figur af evangelisten Mattæus på prædikestolen, en engel over et af epitafierne i kirken og Gerhard de Lichtenbergs kårde og sporer, som hang ved hans kapel i kirkens vestlige ende.

Disse ting er blevet stjålet inden for de sidste 20 år. Men problemet med tyvagtige kirkegængere er ældre endnu.

I 1674 blev der stjålet et alterklæde fra kirken, og det fik det daværende menighedsråd

til at forsyne forsiden af alterbordet med en tekst, der nedkaldte alskens forbandelser over de, som vover at stjæle fra kirken. En påskrift, som er bevaret den dag i dag.

Begravelses-kapel

Klosterkirken var indtil reformationen del af et større kloster-kompleks. Efter opgøret med katolicismen blev den sognekirke.

Det varede til 1794, hvor hårde tider og et faldende befolkningstal førte til en lokal beslutning om, at der kun var råd til at vedligeholde Vor Frelsers kirke.

Så Klosterkirken blev de næste 100 år kun brugt til begravelser og gik meget naturligt i forfald. I 1882 startede debatten om en istandsættelse, men arbejdet kom først i gang i slutningen af årtiet.

Samtidig diskuterede horsensianerne et forslag om at dele byen op i to sogne. Denne debat varede et par årtier. Først ved årsskiftet 1904/05 blev Klostersognet oprettet som selvstændigt sogn. (ch-r)

Det er ikke lige til at se det, men dette fotografi af Lichtenbergs gravmæle i Klosterkirken er faktisk taget for ca. 80 årsiden. Det kan bl.a. ses på den lidt usædvanlige lysekrone. Og så skal man lægge mærke til Lichtenbergs kårde og sporer på væggen til højre for kapellet. Hvis nogle ved, hvor de er blevet af, vil kirkens personale meget gerne høre nærmere.